

DIUMENGE X DURANT L'ANY (B)

LECTURA PRIMERA GN 3,9-15

Lectura del llibre del Gènesi

Després que l'home hagué menjat el fruit de l'arbre, el Senyor-Déu el cridà i li digué: «On ets?». Ell li respongué: «He sentit que us passejàveu pel jardí i, com que vaig nu, he tingut por i m'he amagat». Li digué el Senyor-Déu: «Qui t'ha fet saber que anaves nu? És que has menjat el fruit de l'arbre que jo t'havia prohibit de menjar?». L'home li digué: «La dona que m'heu donat m'ha ofert el fruit d'aquell arbre, i n'he menjat». El Senyor-Déu digué a la dona: «Per què ho has fet, això?». Ella li respongué: «És que la serp m'ha enganyat». El Senyor-Déu digué a la serp: «Ja que has fet això, seràs la més maleïda de totes les bèsties i de tots els animals feréstecs. T'arrossegars sobre el ventre i menjaràs pols tota la vida. Faré que sigueu enemics tu i la dona, i el teu llinatge i el d'ella. Ell t'atacarà al cap, i tu l'atacaràs al taló».

SALM RESPONSORIAL 129,1-2.3-4.5bc-7a.7bc-8 (R.: 7bc)

Des de l'abisme us crido, Senyor.
Escolteu el meu clam.
Estigueu atent, escolteu
aquest clam que us suplica.

R. Són del Senyor l'amor fidel i la redempció generosa.

Si tinguéssiu en compte les culpes,
qui es podria sostenir?
Però és molt vostre perdonar,
i això ens infon respecte. R.

Confio en la paraula del Senyor,
la meva ànima hi confia.
Espera el Senyor la meva ànima,
més que els sentinelles el matí.

Que esperin el matí els sentinelles,
Israel espera el Senyor. R.

Són del Senyor l'amor fidel
i la redempció generosa.
És ell qui redimeix Israel
de totes les seves culpes. R.

LECTURA SEGONA 2C 4,13-5,1

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, l'Escriptura diu: «Em sento ple de fe, i per això he parlat». Nosaltres, doncs, que tenim el mateix Esperit de la fe, també ens sentim plens d'aquesta fe, i per això parlem, i sabem que aquell qui ressuscità Jesús, el Senyor, també ens ressuscitarà a nosaltres amb Jesús i ens portarà a la seva presència juntament amb vosaltres. Perquè tot això és ben bé vostre; així la gràcia de Déu, que es multiplica a mesura que s'estén a molta gent, farà que sigui desbordant l'acció de gràcies a la seva glòria. Per això no ens desanimem. És veritat que la vida d'homes que vivim per fora es va consumint, però la que vivim dins nostre es va renovellant cada dia, perquè el pes lleuger del que ara sofrim, i que dura tan poc, va acumulant un pes incomparable de glòria que durarà per sempre. I nosaltres no apuntem a això que veiem, sinó a allò que no veiem, perquè les coses que veiem passen, però les que no veiem duren per sempre. El nostre cos, que és la casa i el tabernacle de Déu a la terra, serà destruït; però sabem que tenim al cel un altre edifici, un temple que és obra de Déu, no fet de mà d'homes, etern.

EVANGELI Mc 3,20-35

Lectura de l'evangelí segons sant Marc

En aquell temps Jesús entrà a casa amb els deixebles, i tornà a reunir-s'hi tanta gent que no els quedava temps ni de menjar. Quan els seus sentiren dir el que feia

hi anaren per endur-se'l perquè deien que havia perdut el seny. Per altra banda, els mestres de la Llei que havien vingut de Jerusalem deien que estava posseït de Beelzebul, i que treia els dimonis pel poder del rei dels dimonis. Jesús els cridà i els rebatia valent-se de paràboles. Els deia: «Com pot ser que Satanàs vulgui treure fora Satanàs? Si un reialme es divideix en faccions que lluiten les unes contra les altres no pot durar gaire temps. I si dins d'una família hi ha divisions, tampoc no pot durar. Igualment si el regne de Satanàs s'ha dividit en faccions que lluiten entre elles, ja no se sosté: no pot pas durar. A casa d'un guerrer valent ningú no pot penetrar-hi per prendre-li el que té sense encadenar-lo abans; només així li podrà saquejar la casa. Us ho dic amb tota veritat: Per més pecats que un home cometés i per més blasfèmies que proferís, Déu està disposat a perdonar-lo, però el qui injuria l'Esperit Sant, Déu no el

perdonarà mai i sempre serà reu del seu pecat». Jesús va fer aquesta afirmació perquè deien que tenia un esperit maligne.

Després arriba la seva mare amb els seus germans i, de fora estant, el fan cridar. La gent que seia al voltant d'ell li diu: «La vostra mare i els vostres germans són aquí fora, que us volen veure». Ell els respon: «Qui són la meva mare i els meus germans?». Llavors mirant els qui seien tot al voltant, diu: «Aquests són la meva mare i els meus germans: tothom qui compleix la voluntat de Déu és el meu germà, la meva germana, la meva mare».